

MERCURIUS

K · L · U · B

CRVENA DVORANA MERCURIUS

KJE PA IMATE GLEDALIŠČE?

Sliši se kot pravljica. Lord Glyndeburne se je zagledal v očarljivo primadono, ki ga je po dolgotrajnem dvorjenju uslišala in z njim se poročila. Primadona je postala lady Glyndebourne, umetnica z zelo napornim urnikom predstav in koncertov po vsej Evropi. Lordu Glyndebournu ni bilo po volji, da je njegova soproga potovala in prepevala po svetu, želel si je, da bi bila lepo doma na posestvu, kjer bi sprejemala goste, hodila z njim na ježo, urejala cvetje in prirejala čajanke. Seveda bi lahko tu pa tam tudi kakšno zapela: bila bi v ponos soprogu in v okras graščini. Toda soproga je bila imenitna umetnica in se ni hotela pokoriti možu. Zaradi ljubega miru pri hiši (oziroma graščini) se je soprog odločil in ob dvorcu zgradil opero. Naj jo ima pri roki in se napoje po mili volji, samo da bo doma, si je mislil.

Kmalu je bila opera zgrajena. Ta čudovita lesena in kamnita zgradba, ki stoji ob čudovitem parku ob jezeru, je še dandanes v ponos in veselje vsem ljubiteljem umetnosti in narave. Še danes se vsako poletje na posestvo zgrinjajo številni ljubitelji opere, ki pridejo poslušat najslavnejše umetnike. Med odmori, ki so ponavadi zelo dolgi, se gostje sprehajajo ob jezeru ali pa si na okoliških travnikih privoščijo pastoralne večerje. Lord Glyndebourne se je zelo motil, ko je mislil, da je opero zgradil samo za svojo soprogo: Glyndebourne je še danes ena najimenitnejših, najdražjih in najbolj priljubljenih opernih hiš na svetu.

Družina je imela tudi otroke, ki so se seveda zelo navezali na gledališče, včasih pa so se v njem tudi igrali. Nekoč so bili otroci z Glyndebournu povabljeni na čajanko k vrstnikom na sosednji grad. Ljubeznivi gostitelji so jim ponosno razkazali svoje cvetlične nasade, paviljone, knjižnico, kapelo, grajski stolp in konjušnico. Ko so sedli k čajanki, pa so otroci z Glyndebournu vprašali gostitelje: »Oprostite, kje pa imate opero? Nam jo lahko pokažete?«

Zgodba se bo nekoč gotovo ponovila, samo da morda ne skozi otroška usta. Bolj ko po petih letih delovanja Teater komedija BTC postaja ena od prepoznavnejših oblik življenja mesta BTC City, bolj je verjetno, da bodo obiskovalci tega mesta, ko bodo prihajali v podobne centre drugod, ljudi spraševali, kje lahko najdejo njihovo gledališče. In ljudje bodo začudeno zmajevali z glavami in spraševali: »Kakšno gledališče? Za božjo voljo, to je vendar trgovski center! Da niste mogoče zašli?!«

Polona Vetrih.

Polona Vetrih

Ne vem katera domiselna vila mi je ob bežnem srečanju z gospodom Jožetom Mermalom, predsednikom uprave BTC, položila naslednje besede na usta:

"Imate pri vas kakšno skladišče, kjer bi lahko delali predstave?"

Besede so bile izgovorjene in oba sva si jih zapomnila. Ni minilo dolgo, ko sva si, več kot dvatisoč metrov nad zemljo, v balonu, ki je v tihem, mirnem jutru preletaval gozdove, segla v roko. Merkur, zaščitnik trgovcev in bog zgovornišva, ki ponosno stoji in se hladi v vodnjaku pred kongresno in zdaj tudi gledališko dvorano, je kavalirsko ponudil roko v rdeč žamet in škrlat odeti Taliji, boginji komedije in zaščitnici gledališčnikov.

Jože Mermal
predsednik uprave BTC d.d.

Polona Vetrih
umetniška voditeljica in dramska igralka

Shirley Valentine

V notranjosti gospe Bradshaw, žene gospoda Joea Bradshawa, nekje na dnu srca, se še vedno skriva mlada in neugnana Shirley Valentine. Pa čeprav je mati dveh odraslih otrok in ima 42 let. Zapuščena od življenja in osamljena se vsak dan pogovarja s svojo prijateljico steno, medtem ko kuha možu večerjo, ki mora biti na mizi vsak dan točno ob istem času. Poleg kuhinjske stene ima Shirley še prijateljico Jane. Ta jo povabi na počitnice v Grčijo. Morda pa se bo življenje gospe Bradshaw vendarle spremenilo in mogoče se ji bo posrečilo ponovno postati Shirley Valentine.... Mogoče ji bo ob morju in na toplem grškem soncu, ob kozarčku vina usojeno doseči kar si želi.

AVTOR WILLY RUSSELL

Willy Russell je zaslovel s komedijama "Shirley Valentine" in "Educating Rita". Povsod, kjer so se lotili njune uprizoritve, sta postali uspešnici. Po obeh zgodba so posneli tudi filma. Willy Russellne se je rodil leta 1948, blizu Liverpoola, v skromni delavski družini.

"Imel sem prekleto smolo in srečo, ker sem od otroštva sanjal, da bom pisatelj", je kasneje komentiral svoje življenje. "Sreča, ker sem vedel, da bom počel to, za kar sem na svetu, smolo pa zato, ker je bilo, revnemu fantiču iz predmestja, vse to skoraj nedosegljivo". Ko je imel 16 let so ga starši poslali v uk za damskega frizerja. "Med glavnikom in škarjami sem vendarle našel čas za pisanje in za izpopolnjevanje v večernih tečajih". Po šestih letih si je s težavo prislužil toliko denarja, da si je lahko plačal študij na univerzi. Kasneje je dejal: "Ko sem stopil v predavalnico sem se počutil kot doma..."

Willy Russell ne piše iger polnih obupa in žalosti. V gledalkah in gledalcih, ki zapuščajo njegove predstave, želi zanetiti hrepenenje po optimizmu in dobrem.

BESEDILO: Willy Russell

PREVOD: Polona Vetrih

REŽIJA: Boris Kobal

IGRA: ga. Bradshaw/Shirley Valentine: Polona Vetrih

KOSTUMOGRAFIJA: Mojca Makuc

SCENOGRAFIJA: Irena Pivka

PRODUKCIJA: Teater Komedija BTC

gledališka sezona 2000/2001

Stara garda

Trije starejši upokojenci se po naključju srečajo v parku, kamor hodijo past dolgčas. Ti starejši občani so upokojeni knjigovodja, upokojena učiteljica, velika ljubiteljica mačk in upokojeni tiskar.

Vsak od njih skriva v sebi tudi grenko plast, ki jo prinesejo leta in ko se te posamezne zgodbe povežejo, nastane prikupna igra za vse generacije. Zelo mladi se smejejo, saj je igra iz njihovega zornega kota zelo smešna, nekoliko starejši se včasih med dogajanjem na odru tudi zresnijo, generacija, ki se bliža letom, ki jih imajo naši junaki na odru (in tudi v resnici), se samo nasmih in zelo močno ploska. Saj 67 let navsezadnje ni nobena starost za tistega, ki jih ima 90, pravi v igri knjigovodja Slamov.

AVTOR ALDO NICOLAJ

Rojen je bil 15. marca 1920, torej v znamenju dveh rib, kar se zdi danes vse več ljudem pomembno dodati. Za nas pa je zanimivejši rojstni kraj in sicer Fossano v Piemontu, kraj, v katerem je v letih 1941 do 1943 naš pesnik Stanko Vuk preživel "radosti" italijanskih fašističnih zaporov in od koder je pisal tista lepa ljubezenska pisma svoji ženi Danici Tomažičevi v Trst.

Pa tudi Aldo Nicolaj je prebil dve leti svojega življenja v nemški internaciji. Po vojni pa se je marljivo lotil študija na filozofski fakulteti v Torinu in bil potem nekaj časa profesor v San Remu. Potem ga je pot zanesla v "kulturno zunanjo politiko" saj je bil direktor italijanskega instituta v Gvatemali.

Po vrnitvi pa se je v Rimu zapisal radiu in televiziji, kjer je zaslovel ne le kot urednik, ampak predvsem kot avtor. Zanimivo je, da je prejemal številne nagrade na literarnih natečajih in da njegove komedije (tudi premierno) igrajo po vsej Evropi, od Pariza, Leningrada, Dunaja in Bratislava do Ljubljane.

BESEDILO: Aldo Nicolaj

REŽIJA: Jurij Souček

IGRAJO: Iva Zupančič, Jurij Souček, Danilo Benedičič

PRODUKCIJA: SNG Drama Ljubljana

POST PRODUKCIJA: Teater Komedijski BTC
gledališka sezona 2001/2002

Večna mladeniča

V originalni verziji je drama skoraj dvakrat daljša, z dvema odmoroma. Igranje integralne verzije bi trajalo skoraj tri ure. Naša priredba je besedilo skrčila na bistvene elemente ne da bi spremenjala vsebino. Že iz samega originala je razvidno, da je moral nastati kot zapis iz zadnjih vaj za prapremiero in je zato poln popolnoma specifičnih besednih iger in štosov, ki sta jih narekovala in izumljala takratna interpreta glavnih vlog. Zlahka si predstavljamo veliko govorno spretnost igralcev in tudi idolatrijo občinstva, ki je hvaležno spremljala tako razvlečeno igro dveh zvezdnikov.

Po drugi strani pa je ta priredba tudi drzna, saj spremeni spol nečaku v nečakinjo in ekonomizira število nastopajočih s tem, da vlogo medicinske sestre v televizijskem skeču podeli njej. Popolnoma brez škode za vsebino in igro samo je tudi ukinitvev Pacienta A, ki je bila verjetno napisana kot usluga kakšnemu takratnemu stričku Williju. Vloga televizijskega režiserja, ki v originalu nastopa na odru, je posneta na trak in na koristen način poganja igro in jo zadržuje. Verjamem, da smo s to posodobitvijo igri naredili le uslugo, jo s tem postavili v današnji hitrejši čas in dosegli tisti optimum ure in pol čiste igre.

AVTOR NEIL SIMON

Rojen leta 1927 v New Yorku, ZDA, kjer živi in dela še danes. Vsa njegova dela odlikuje izredna komunikativnost, karakterna izdelanost, dramaturško izpiljena struktura in prefinjen občutek za pripovedovanje zgodb. Njegov opus je stilno zelo raznovrsten in sega od aktualne satire preko situacijske in karakterne komedije do drame in melodrame. Vsa dela se ukvarjajo z univerzalno tematiko, kar jih dela vedno aktualna in sveža, saj se na nek način stikajo z vsakim časovnim obdobjem. Osrednja tema je namreč urbani človek, soočen s problemi, ki mu jih nalaga vsakdanjik in boj za preživetje. Sleherno zgodbo izdela z univerzalno, mojstrsko dramaturško tehniko in skozi humorno optiko, glavnima odlikama in razlogoma za njegovo popularnost po vsem svetu. Neverjetna vera v življenje in optimizem obrneta vsako situacijo v pozitivno smer.

Najpomembnejša dela Niel Simona so: dramatika - The Sunshine Boys, California Suite, Chapter Two, Lougher on the 23rd floor, The Gingerbread Lady...

BESEDILO: Neil Simon

IGRAJO: Willie Clark: Dare Valič; Al Lewis: Aleš Valič;

Malenie Silverman: Nina Valič; patronažna sestra: Irena Prosen;

REŽIJA, SCENOGRAFIJA IN GLAS TELEVIZIJSKEGA REŽISERJA:

Vojko Zidar

KOSTUMOGRAFIJA: Tina Žen

PRODUKCIJA: Kulturno društvo Za-druga

KOPRODUKCIJA: Teater Komedija BTC

gledališka sezona 2002

Apartma s tremi ključi

Apartma s tremi ključi govori o ljubezenskem trikotniku. Le koga ne zanima skrita in ognjevit ljubezen med očarljivo siciljansko princeso in ameriškim milijonarjem, ki se prične v romantičnem rimskem okolju in se nadaljuje ob Ženevskem jezeru.

Za hrbotom milijonarjeve žene! Kako se bo zgodba razvzhlaplala? Jima bo uspelo pobegniti, ko bo imenitna soproga na večerji z uglednimi gosti? Ali pa se bo milijonar skesano vrnil v ženino naročje? Če k tako zasnovanemu zapletu dramske zgodbe dodamo še povsod navzočega butlerja, romantično klavirsko glasbo s petjem in plesom, atraktivno sceno in kostume, ter seveda izvrstna igralca in igralko, smo zadeli glavico na žeblico! Noel Coward, zaljubljen v pisanje komedij, je nekoč v šali vzkliknil: "Za dober honorar spremenim Tolstojev roman Vojna in mir v komedijo ali pa v musical."

AVTOR NOEL COWARD

Ko je Noel Coward za svoje delo od britanske kraljice prejel plemiški naslov, je nekdo od izbrancev na slovesnosti pripomnil: "vsak velik umetnik je ne le plemič, ampak kralj!" Noel ni uspel le v Evropi, priljubljen in slaven je postal tudi v Ameriki. Bil je eden redkih dramskih umetnikov, ki je od svojega dela in talenta živel - zelo dobro! Uspelo mu je vse, česar se je lotil. Bil je velik igralec, komediograf, pisatelj, režiser, scenarist, komponist in libretist. Zato ni čudno, da ga ima angleško govoreči svet za naslednika B. Showa in O. Wilda. Njegove igre so po svet igrali v najslavnejših gledališčih imenitni igralci kot so Sir Lawrence Oliver, Sir John Gielgud, Collet Colbert in Lili Palmer. Pri nas je minilo 29 let, odkar so igrali njegovo igro "Komedijska ljubezen" v Mestnem gledališču ljubljanskem. Po novicah o uspešnih predstavah v zadnjih letih, ki prihajajo iz New Yorka, Londona in Nizozemske, se Noel vrača med nas, tokrat z romantično komedijo "Apartma s tremi ključi". Njegovi pretkani in elegantno napisani ljubezenski komediji, se bo domače občinstvo zagotovo nasmejal od srca, ko pa bomo prišli domov, se bomo zavedali, da smo se smejali samemu sebi... Noel je za gledališče rekel, da je svetišče sanj, nenavadnih doživetij in da prav zato zasluži globoko spoštovanje!

BESEDILO: Noel Coward

REŽIJA: Vojko Zidar

IGRAJO: Maud Caragnani: Polona Vetrih, Anna-Mary Conklin:
Jette Ostan Verjup , Verner Conklin: Borut Veselko, Felix: Željko Hrs

Hotelski pianist: Igor Seme

KOSTUMOGRAFIJA: Mojca Makuc

SCENOGRAFIJA: Ivo Koritnik

PRODUKCIJA: Teater Komedijska BTC
gledališka sezona 2001/2002

Riba za štiri

Tri dame, ne več mlade, pač pa v najboljših letih: Charlotta, Cecilija in Clementina, samske sestre in lastnice pivovarne Heckendorf, poleg bogastva posedujejo tudi ustrezljivega batlerja Rudolfa, ki jim je na voljo podnevi in ponoči!

Nočno delo opravlja Rudolf zelo diskretno, tako da dame dolga časa druga za drugo ne vedo. V navalu strasti je vsaka obljubila Rudolfu denarni priboljšek. Nekega dne se je Rudolfu zahotelo oditi na počitnice v eksotične dežele. Želel se je spočiti in naspati. Nenadoma pa damam ni več do tega, da bi mu izročile obljubljeni vsoto. Konec je logičen in jasen. Prepovedana ljubezen in neizpolnjene obljube so pogubile vse štiri.

AVTORJA WOLFGANG KOHLHAASE & RITA ZIMMER

Wolfgang Kohlhaase je vodilni in nedvomno tudi eminentnejši del tandema Kohlhaase & Zimmer. Medtem, ko je Rita Zimmer kot soscenaristka podpisala le dve deli - razen Ribe za štiri (Fisch zu viert) še Ali poznate Mlečno cesto? - je bil leta 1931 rojeni Kohlhaase za časa Nemške demokratične republike eden njenih najznamenitejših scenaristov. Po začetni novinarski karieri je skoraj štirideset let delal v studiih defa na Babelsbergu kot dramaturg, scenarist in filmski režiser - deloval je tudi kot pisatelj in dramatik - ter bil v veliki meri zaslužen za uspehe filmov, kot so Berlin - vogal Schonhauser, Imel sem jih devetnajst, ter Sollo Sunny; slednjega so kasneje priredili tudi za gledališče. Svoje delo je zmeraj prepletal z družbeno kritiko, zato ne preseneča, da je bil eden od njegovih berlinskih filmov, Berlin za vogalom, ob nastanku prepovedan in je prišel na filmska platna šele po padcu berlinskega zidu leta 1990. Ob filmih in scenarijih je ustvarjal še radijske igre. Sodeloval je z mnogimi uglednimi filmskimi umetniki; nazadnje z Volkerjem Schlöndorffom pri filmu Tišina po koncu. V zadnjem času se pojavlja potreba po ponatisu njegovih izjemnih proznih del - Silvester z Balzacom.

Wolfgang Kohlhaase je večkratni dobitnik nacionalne nagrade NDR, prejel pa je tudi nagrado PRIZ Italija, nagrado za scenarij chičaškega festivala, nagrado Helmuta Kauterja in nagrado Ernesta Lubitscha.

BESEDILO: Wolfgang Kohlhaase, Rita Zimmer

REŽIJA: Boris Cavazza

IGRAJO: Charlotta Heckendorf: Polona Vetrih, Cecilija Heckendorf:

Milena Zupančič, Clementina Heckendorf: Jožica Avbelj,

Rudolf Moosdenger, sluga: Matija Rozman

KOSTUMOGRAFIJA: Leo Kulaš

SCENOGRAFIJA: Irena Pivka

PRODUKCIJA: Teater Komedijski BTC

gledališka sezona 2003/2004

Saj se trudim, profesor

Franku, malce zanemarjenemu in zapitemu univerzitetnemu profesorju njegov dekan naloži dokaj neprijetno obveznost: predavati mora literaturo na odprti univerzi.

Med študenti je tudi nenavadno dekle Rita, frizerka, ki hoče od življenja nekaj več. Na veliko začudenje svoje okolice in še večje začudenje svojega učitelja Frenka, se z vso vnemo vrže v študij sodobne književnosti. Bo Riti uspelo priti do tako željene diplome? Avtor nas z veliko hudomušnostjo vodi med prizori vse do presenetljivega konca. Willy Russell je namreč sam velik mojster dramskih zapletov. Tako kot njegova Shirley Valentine, sta tudi Frank in Rita samosvoja, duhovita, bistra in človeško topla.

AVTOR WILLY RUSSELL

Willy Russell je zaslovel s komedijama "Shirley Valentine" in "Educating Rita". Povsod, kjer so se lotili njune uprizoritve, sta postali uspešnici. Po obeh zgodba so posneli tudi filma. Willy Russellne se je rodil leta 1948, blizu Liverpoola, v skromni delavski družini.

"Imel sem prekleto smolo in srečo, ker sem od otroštva sanjal, da bom pisatelj", je kasneje komentiral svoje življenje. "Sreča, ker sem vedel, da bom počel to, za kar sem na svetu, smolo pa zato, ker je bilo, revnemu fantiču iz predmestja, vse to skoraj nedosegljivo". Ko je imel 16 let so ga starši poslali v uk za damskega frizerja. "Med glavnikom in škarjami sem vendarle našel čas za pisanje in za izpopolnjevanje v večernih tečajih". Po šestih letih si je s težavo prislužil toliko denarja, da si je lahko plačal študij na univerzi. Kasneje je dejal: "Ko sem stopil v predavalnico sem se počutil kot doma..."

Willy Russell ne piše iger polnih obupa in žalosti. V gledalkah in gledalcih, ki zapuščajo njegove predstave, želi zanetiti hrepenenje po optimizmu in dobrem.

BESEDILO: Willy Russell

PREVOD: Jan Jona Javoršek

REŽIJA: Vinko Möderndorfer

IGRATA: Rita: Mojca Funkl; Frank: Janez Hočevan - Rifle;

KOSTUMOGRAFIJA: Alenka Bartl

SCENOGRAFIJA: Vasilija Fišer

PRODUKCIJA: gledališka sezona 2004/2005

Ob istem času, enkrat drugič

Na veliko veselje vas, spoštovano občinstvo, in tudi nas gledališnikov, je ameriški avtor Bernard Slade napisal drugi del svoje slovite, po vsem svetu znane komedije: »Ob letu osorej« (Same time, next year). Drugi del z naslovom »Ob istem času, enkrat drugič« (Same time, another year) je še privlačnejši in duhovitejši od prvega. Nepozabna Polona Vetrih in Ivo Ban, ki sta prvi del te dramske uspešnice uprizorila 272 krat, bosta s svojo žlahtno igro ponovno obudila k življenju Doris in Georga. Z njima bomo podoživljali kritične in komične zaplete njenega življenjskega obdobja srednjih let. Skupaj z njima bomo praznovali 25. letnico njenega skrivnega sestajanja in še marsikaj drugega.

Jima bo uspelo, da bosta za vedno ostala skupaj?

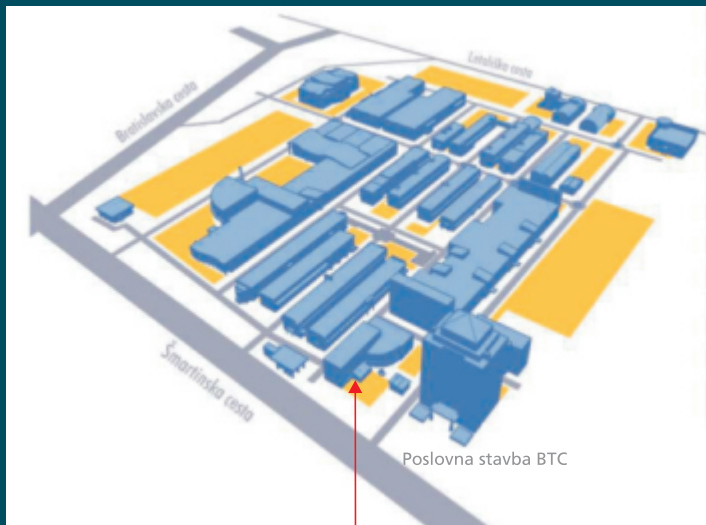
AVTOR BERNARD SLADE

Bernard Slade se je rodil v Kanadi, toda večji del mladosti je preživel v Angliji. Po vrnitvi v Kanado se je zaposlil v Garden Center Theatre v Ontariu, kjer se je najprej preizkusil kot igralec nato pa se je uveljavil kot producent. Po desetih letih se je preselil v Ameriko, kjer je pisal in režiral gledališke in filmske igre za družbo ABC. Leta 1975 je doživel svoj Brodwayski krst s predstavo »Ob letu osorej«, ki je že štiri leta prej postala ena najbolje igranih iger prejšnjega stoletja. V njegovi naslednji igri »Počastitev«, je zablestel Jack Lemmon. V »Romantični komediji« sta igrali zvezdi Mia Farrow na Broadwayu in Pauline Collins v Londonskem West Endu. Sledile so še druge uspešne drame: »Posebne prilagoditve«, ki so jo premierno odigrali na Broadwayu in nato v Londonu, v produkciji in režiji avtorja, »Usodna privlačnost« v Haymarket Theatre v Londonu in »Dejanje domišljije« v Gulforsu v Angliji. Bernard Slade je tudi avtor dram »Povratne zaroke«, »Spominjam se te«, »Povej paradižnikom«. Predstavo »Ob letu osorej« je v Sloveniji produciral Cankarjev dom. Od leta 1987 naprej je bila v izvedbi Polone Vetrih in Ivota Bana ter v režiji Borisa Kobala uprizorjena 272 krat, obiskalo pa jo je 72.000 ljudi. Bernard Slade torej beleži tudi v Sloveniji svojevrsten dramski rekord.

Po izrednem uspehu predstave »Ob letu osorej« in nominaciji za Oskarja za adaptacijo te drame za film, je Slade napisal nadaljevanje z naslovom »Ob istem času, enkrat drugič«, »Same time, another year«, ki je doživela enak uspeh kot prvi del.

BESEDILO: Bernard Slade
PREVOD: Mate Dolenc
REŽIJA: Zvone Šedlbauer
IGRATA: Doris: Polona Vetrih; George: Ivo Ban
PRODUKCIJA: Teater Komedija BTC
gledališka sezona 2005

Sodelavci Teatra Komedija BTC

Polona Vetrih
umetniška voditeljica

Mojca Hrženjak
izvršna producentka

Mihaela Majcen
Maska in garderoba

Srečko Brezovar
Luč in ton

Ustanovitelj Teatra Komedije BTC je BTC d.d.

PRODAJA VSTOPNIC

E-TRGOVINA www.btc-city.com
CANKARJEV DOM, telefon: +386 (0)1 2417 299
KOMPAS - BTC dvorana A, telefon: +386 (0)1 520 69 00
BLAGAJNA TEATER KOMEDIJA BTC (uro pred predstavo)
telefon: +386 (0)1 585 13 02.

INFORMACIJE O GOSTOVANJU PREDSTAV

ICOM d.o.o.
brezplačni telefon: 080 1 4266 (080 1 - ICOM)
telefon: +386 (0)1 4210 554
<http://www.icom.si>
e-mail: teater.komedija@icom.si

INFORMACIJE

Teater Komedijski BTC
telefon: + 386 (0)1 585 14 32
<http://www.btc.si>
e-mail: teater.komedija@btc.si

Teater Komedijski BTC si pridružuje pravico do spremembe programa.

Izdajatelj: ICOM, organizacija dogodkov in marketing d.o.o.
Zanj: Matej Rotovnik
Uredil: Matej Rotovnik
Oblikovala: Mojca Vanelli
Naklada: 5000
December 2004

Obiskovalci Teatra Komedijski BTC in nakupovalnega središča BTC imajo na voljo brezplačna parkirišča. Po začetku predstave vstop v dvorano ni mogoč.

Kakršno koli tonsko in video snemanje ter fotografiranje je na vseh prireditvah najstrožje prepovedano.

